

[Elisabeth Arnold]

Vi har stadig væk lidt svært ved at forstå, hvordan Centrum-Demokraterne vil forholde sig til det menneskelige problem i det uden også at støtte dette lovforslag.

Til Kristeligt Folkeparti vil jeg kun sige, at den opfordring, Kristeligt Folkeparti kom med om at lade handling følge ord, kan jeg kun give videre til Kristeligt Folkeparti. Jeg vil bede Kristeligt Folkeparti og også gerne Centrum-Demokraterne om at beskrive en anden måde, hvorpå vi kunne løse dette problem – andet end at appellere til ministeren, som jeg har gjort tidligere, fuldstændig uden resultat. Her har vi en enestående chance for at lade handling følge ord. Så brug den dog! Derfor er jeg glad for, at der tilsyneladende er folk, der har så meget håb på brystet, at de vil stemme for dette lovforslag. Og vi glæder os til et hurtigt udvalgsarbejde.

Aflutningsvis skal jeg lige sige, at beslutningsforslag nr. B 50 fra Fremskridtspartiet kan Det Radikale Venstre ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

I anledning af fru Elisabeth Arnolds bemærkninger om, at man havde ændret de svenske forhold fremover, kan jeg oplyse, at det ikke er korrekt. Det, der er sket, er, at den borgerlige svenske regering i december 1991 meddelte, at man havde ophævet de ekstraordinært strenge bestemmelser, de satte til kravet om behov for beskyttelse.

Derudover har man indført nogle tidsgrænser: Hvis folk har været ud over en given tid i Sverige under behandlingen af sagerne, får de opholdstilladelse. Der er én grænse for, om jeg så må sige, almindelige asylansøgere, der er en anden, kortere grænse for familier med børn og en endnu kortere grænse for familier, hvis børn har gået i skole i et vist tidsrum. Så det er, om jeg så må sige, ikke noget, de gør fremadrettet, det er også bagudrettet. Det blev besluttet og blev gennemført den 19. december 1991. Så det var ikke korrekte oplysninger, fru Elisabeth Arnold gav her.

Imidlertid synes jeg, at den svenske ordning, hvorom jeg ikke har alle detaljerne, er en af de ting, vi bør have frem i Retsudvalget og kigge nærmere på.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil ikke blande mig i Det Radikale Venstres forsøg på at få CD og Kristeligt Folkeparti med på deres forslag, men fru Elisabeth Arnold spurgte, hvad man kunne gøre mere end at appellere til justitsministeren. Jeg mener egentlig ikke, man kan gøre mere, medmindre man altså vil være med i en særlovgivning.

Der er nogle andre sager, som har stået højt på dagsordenen her i medierne de sidste par dage. Man skal ikke lade sig rive med af, hvad der foregår i medierne, men der er dog nogle sager, man kan undre sig over som almindelig dansk statsborger.

Der er en tysk skolepige, der skal udvises. Det har vistnok TV 2's nyheder kørt ret meget på. Jeg mener ikke, der er andet, man kan gøre fra Folketingets side, end at appellere til ministeren. Jeg fatter ikke årsagen – måske kan ministeren redegøre for den?

Der er en Hjørringfamilie, der ikke må have en rumænsk pige boende. Jamen der må være nogle årsager til det. Hvad kan man gøre som folketingspolitiker? Når man ser sagerne udefra, så kan man kun appellere til ministeren og sige: Det er dog tåbeligt, sådan som det foreligger oplyst, er der andre årsager? Begge eksempler er tilfælde, som ikke kan sidestilles med det forslag, som nu foreligger fra Det Radikale Venstre, men som det er fremgået – stadig væk af medierne, men det kan være, at ministeren kan redegøre nærmere for situationen – er det danske familier, der gerne vil have nogen boende på fuldstændig privat basis, og jeg tror nok, danske borgere undrer sig noget over, at den slags skal udvises, mens andre tilsyneladende bare kan få lov at blive og lade sagerne køre i systemet i én uendelighed.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg håber ikke, at fru Elisabeth Arnold forstår mine udtalelser her i eftermiddag som nogen kritik af, at Det Radikale Venstre har taget et initiativ og taget det på den måde, som de nu har fundet frem til som bedst egnet. Hvis jeg var justitsminister, ville jeg sende Det Radikale Venstre en stor gave, mindst en stor blomsterkurv, for hvis dette forslag vedtages, så befries han jo for en vældig byrde af ansvar. Derfor er det måske at gøre det meget let for ministeren.